

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Moniek Merkx
Titel	Maanvirus
Jaar	2012
Uitvoering	Theater Artemis / Moniek Merkx

Copyright (C) 2012 by Moniek Merkx

Maanvirus
Moniek Merckx

1. De plek des onheils
2. Lang, lang geleden
3. De getuigen
4. Volle maan
5. Op het politiebureau
6. De verschijning
7. De ontknoping
8. Epiloog

3de versie
Amsterdam, september 2000

1. De plek des onheils

(Drie heksen/politieagenten zijn op de plek des onheils. De vloer ligt bezaaid met witte bloemen. Adela probeert met een ritueel met wichelroede, stenen en rook iets over de moord op het meisje te weten te komen. Het meisje is gekleed in een bruidsjurk)

Adela (doet handen in de lucht en beweegt mysterieus)
Zeven maal omdraaien,
zeven maal terugkeren naar de plek,
zeven dagen wachten en zeven maal geloven,
diep geloven.
(sluit ogen)
Ik zie woeste wateren, ik zie... wacht even.
(verplaatst zeven stenen)

Johanna Jaha....

Felice (fluistert) Sssttt, laat haar.

Adela Meisje jij,
Kus de nacht, kus het leven
brand het vuur, wacht weer even
blus met aarde en verdwijn...
Ik ben er uit, sorry,
IEMAND is hier te negatief.
Iemand zit hier dit niet te willen.

Felice Jawel ga door,
echt wij willen dit,
zij wil dit ook, ga door.

Adela (begint opnieuw)
Blus met aarde...
nee dit wordt niets.

Johanna Nou ja!

Felice SSSTT

Adela Ik voel het toch Johanna,
jij zit duidelijk niet te willen.

Johanna Nou en... come on
laten we deze abracadabra afhandelen
en gaan pitten.

Felice Laat Adela dan haar werk doen...

Johanna Maar waarom moet dat zo ingewikkeld
kan ze niet even
een korte samenvatting geven.

Adela NEE!

Felice Daar komt iemand aan.

(We horen voetstappen, ineens veranderen ze alle drie in gewone agenten drukdoende met vergrootglazen, meetlinten en camera's)

Johanna Natuurlijk commissaris
deze sporen moeten we nader onderzoeken.

Adela En we nemen een bodemmonster
van het hele gebied.

(Adela trekt een cirkel door de bloemen heen)

Johanna Natuurlijk commissaris.

Adela En hoe zit het met de vingerafdrukken,
brigadier?

Felice Geen vingerafdrukken.

Adela (schrijft)
Geen vingerafdrukken.
Vreemd.
Foto's maken brigadier.

Felice Jawel commissaris.

Adela Kent iemand dit meisje?

Johanna Geen idee, commissaris.

Adela Komt ze uit de buurt?

Johanna Zoeken we uit, commissaris.

Adela (schrijft) Blauwe ogen,
als maanstenen,
blond haar.
Hoe oud is ze?

Johanna Zeven, acht jaar.

Felice Er lijkt sprake van een lustmoord.

Adela Vroeg ik u iets?

Felice Pardon, commissaris.

(Ze kijken en luisteren steeds, in de verte horen we nog stemmen)

Johanna Een lustmoord kan inderdaad tot de mogelijkheden behoren.

Adela Hoe komt u daarbij?

Felice Haar gezicht is totaal uitdrukingsloos.

Adela Vroeg ik u iets?

Felice Pardon, commissaris...

Johanna Gruwelijk, werkelijk gruwelijk.
Dat mannen tot zoiets in staat zijn,
zo beestachtig, zo laag-bij-de-gronds
zo vies en vunzig,
ik zou zeggen
castreren die handel.
HAK,HAK,HAK

Adela Inspecteur, alstublieft.
(knijpt Johanna stiekem hardhandig)

Johanna Au! Jezus Ad...

Felice Sssttt

Adela (tegen Johanna) Schraap wat cellen af
voor de DNA-test,
dan kunnen we het slachtoffer identificeren.

Felice Uh?

Johanna (fluistert) Uitzoeken wie het is.

Adela Ik hoor niets meer... Ze zijn weg.

Felice We moeten echt beter uitkijken.
Er komt een dag dat we betrappt worden.

Johanna Jaha, en dan zullen ze ons voor gek verklaren
en dan zullen ze zeggen:
ons politiecorps is behekst
en dan zullen ze ons opsluiten,
in een gekkenhuis
of in een bunker, die ze dan dichtmetselen
of ze zullen ons ophangen aan een boom
of verdrinken met een molensteen om onze nekken
of vierendelen of koppensnellen
of elektrocuteren...
en als wij dan met het mes op de keel roepen:
we hebben het gedaan om jullie te helpen
dan zal niemand, helemaal niemand ons geloven.

Felice Ik ben bang.

Adela Johanna laat dat kind.
Als we onze baan kwijtraken
is dat al erg genoeg.
We moeten deze zaak ophelderen.

Johanna En wel zo snel mogelijk.

Felice Oké, Adela ga maar door.

Johanna Zie je die glans over haar gezicht.
Heel vreemd.

Het lijkt wel of ze uit een andere wereld komt.
En waarom draagt ze een bruidsjurk?

Adela Kan ik beginnen?

Felice Laat Adela erbij, Johanna.

Adela (sluit haar ogen, rook)
Meisje jij,
Ik zie, ik zie...

Johanna Wat jij niet ziet.

Felice Johanna!

(Adela probeert opnieuw te beginnen, stenen, rook)

Adela Ik zie...

Johanna Dat het een jong kind is met een oude ziel.

Adela Wat bedoel je daarmee?

Johanna Ik vind haar eng, zoals ze daar ligt.

Adela Laat me concentreren.
Ik zie...

(opnieuw langzame handelingen)

Johanna Niets.

Adela Doe jij het maar,
als je het allemaal zo goed weet.

(Adela loopt woedend weg, Felice houdt haar tegen)

Felice Zo bedoelt ze het niet.
Zo bedoel je het niet hè Johanna?

Johanna Zo bedoel ik het wel.

Felice Nee hoor, zo bedoelt ze het niet.
Jij moet het doen Adela.

Johanna Maar je kan toch wel opschieten.

Adela Niet als jij zo in m'n nek staat te hijgen.

Felice Johanna maakt een ommetje.
Dan kan jij rustig helderzien
en dan doen we daarna de afwerking samen.

Johanna Johanna maakt geen ommetje.

Adela Want Johanna is bang in het donker.

Johanna Johanna wil het tempo erin houden,
dat is alles.

Adela Laat me dan helderzien!

Johanna Ja,ja.

Felice Adela heeft stilte nodig
zodat ze signalen uit de andere dimensie
kan ontvangen.

Johanna Maar moet dat zo aanstellerig?

Adela (geeft een gil)
De ketting.
Hier ligt de zwarte takkenketting.

Johanna Mama!

(muziek)

2. Lang, lang geleden

(Onder de jassen zitten zomerjurkjes, ze veranderen in kinderen, Adela en Johanna spelen ook af en toe de moeder)

(Adela zingt een droevig liedje)

Adela Lang, lang geleden.

Felice Mama wat kan je toch mooi zingen.
Ben je verdrietig mama?
Waarom praat je niet met mij mama?
Lieve, lieve mama.

Johanna Onze moeder lijdt aan melancholica,
dat is een ernstige ziekte, zeggen ze.
We weten niet wat dat is melancholica
maar we weten wel dat ze droevig is,
altijd droevig.

Felice Ze zingt over een dood kindje.
Wij zijn niet dood mama.
Wij zijn bij je, hier.
Ze hoort ons niet.

(Felice probeert mee te zingen)

Felice Ik ben mama's lievelingetje.

Johanna Niet, Adela.

Felice Niet, ik, ik heet Felice
dat betekent geluk
en dat betekent dat ik speciaal geboren ben
om mama geluk te brengen.

Johanna Nou daar zie ik anders niks van.
Moet je zien hoe ze erbij zit.
Dat noem ik niet bepaald gelukkig.

(Adela gaat zeer ellendig hangen)

Felice Nou jij bent in ieder geval niet
haar lievelingetje.

Johanna Dat zou ik niet eens willen.
Wat heb je nou aan zo'n slappe dweil
als moeder.

(Johanna en Adela wisselen van rol)

Adela Mama, mama er staat een man voor de deur.
Een vreselijk grote man, met harige handen
en ogen als maanstenen,
zo blauw als de ogen van Johanna.

Johanna Niet.

Adela Wel, dat herinner ik me nog
jij was heel klein dus jij weet dat niet meer.

Johanna Jij was ook klein.

Adela Niet.

Johanna Wel!

Adela Ik ben nooit klein geweest.

Johanna Wel.

Adela Niet!

Johanna Wel.

Adela Ik ben de oudste.

Johanna Nou en.

Adela Nou en alles.

Felice Blauwe ogen, ga door Adela.

Adela Hij heeft blauwe Johanna-maanstenen-ogen, mama
en hij heeft een zwarte cape om.
Hij zegt dat hij u dringend moet spreken.

(Johanna rukt zich los, schikt haar kleren en haar haar en gaat af.)

Adela Wij wachten trillend achter de deur.
We horen zwaar gebrom
en we horen onze moeder
lachen en huilen tegelijk.

Felice Misschien is het onze vader, die man.

Adela Wij hebben geen vader!

Felice Iedereen heeft een vader.

Adela Wij niet.

Felice Hoe weet je dat nou?

Adela Dat weet ik.

Felice Ik zou best een vader willen.

Adela Hou je mond.

Felice Papa!!

Adela Misschien is het de duivel, nou goed.

(Adela snoert Felice de mond door er een appel in te stoppen, Felice doet alsof ze flauwvalt)

Felice Het lijkt erop dat Adela gelijk krijgt
want mama komt terug,
met een ketting van zwarte takken om haar nek.
Haar hele gezicht is veranderd.

(Ze proberen alle drie haar uitdrukkingen na te doen)
(de ketting gaat van hand tot hand, ze durven hem niet om hun nek te leggen)

Felice Zoiets.

Johanna Nee, zo.
Met die achterdochtige blik.

Adela Heb jij ook.

Johanna Of zo, zuur, zoals jij.

Adela Nee, ze kijkt zo.
Hoog voorhoofd, geloken ogen.

Felice Mooie lipsluiting.

Johanna Grote hoektanden.

Adela Ze kijkt hemels en licht,
ze lijkt wel verliefd,
met die ketting om haar nek.

Johanna Maar ze ziet er ook stoer uit, zo.

Felice En eng en onbetrouwbaar.

Adela Ze lijkt in een andere dimensie te zijn.

Johanna Jij met je dimensie.
Nee, ze lijkt op een dier.

(Johanna maakt een wolvengekluis, Adela blaft terug)

Felice Adela de akela.

Adela Nee ze lijkt op een vogel.

(Adela maakt een ravengeluis)

Felice Kraai, specht, merel...

Adela Neehee.

Johanna Raaf.

Adela Ja.
Mama kijkt ons aan met een scherpe vogelblik.

(doet dat)

Felice Wat is er mama?

Johanna Ze loopt rond alsof ze vliegt.
Ze is overal tegelijk.
(tegen Felice) Achter je, pas op.

Felice (gilt) Je maakt me aan het schrikken
hou op Johanna.

Adela Goed, mama is dus veranderd
door die zwarte takkenketting.

Johanna Door die man.

Adela Ze heeft naast melancholica nu ook hysterica.

Felice Hysterica?

Adela Iets met hyena's.

Felice O

Johanna Het is een ernstige ziekte, zeggen ze
en dat wordt niet alleen gezegd
dat ondervinden we ook.

Felice Iedere maand, heeft ze hyenica,

Adela Hysterica.

Johanna precies één dag.

Adela Wegwezen tevengebroed

Felice Ja maar..

Adela uit m'n ogen, mormel

Felice Wilt u een lekker kommetje sla?

Adela Wil je me soms vergiftigen, monster.

Felice Maar u moet eten, mama.

Adela Ik bepaal zelf wat ik moet.
Ik moet rauwe kippenharten eten
en bloedworst en kattendarmen
en aluinwortelsap met jonge meisjesharen.

(Adela trekt Felice aan haar haar en begint hysterisch te lachen)

Adela Kom maar maantje, kom maar kindje.

(Ze huilen alle drie als een wolf, of zingen het maanlied)

Felice Iedere maand verdwijnt ze één nacht.

Johanna En als ze thuiskomt
weet ze niet meer wat er gebeurd is.
Ze schaamt zich en is de rest van de maand
weer droevig.

Felice En wij schamen ons ook.
We moeten verder met onze zaak.

Adela Hoe komt mama's ketting bij dat dode meisje?

3. De getuigen

Johanna Ja, laten we onze speuractie voortzetten.

De getuigen.

Wie zijn de getuigen?

Adela De buurman:

(met accent) Ja, nou, kijk,...uh.

ik hoorde wel iets, althans

dat dacht ik tenminste, maar toen, later,

ik zei nog tegen m'n vrouw,

wat is dat?

en toen zei zij

wat zeur je nou

en toen dacht ik, ze heeft gelijk

ik hoor wel vaker dingen

die er niet zijn

dus laat maar zitten

maar toen hoorde ik later toch iets,

ik weet niet wat

dus ik dacht zal ik toch even buiten

gaan kijken

het was al laat ziet u

en m'n vrouw zei, laat nou maar,

dus toen heb ik het er maar bij laten zitten

want ik hoorde ook niets meer

maar toch, ergens voelde ik iets,

maar ik dacht, het zal wel niets zijn,

dus toen ben ik maar naar bed gegaan.

Felice Ja, ja

Adela Ik ben nog wel wakker geworden

maar toen zei m'n vrouw

er is niets, ga nu maar slapen.

Felice Ja...

Adela Ik hoorde dus wel iets maar ik weet niet...

Felice Ja, dank u meneer Avontuur.

Adela En toen keek ik, voordat ik naar bed ging,

uit het raam,

Felice Ja, dank u, we weten genoeg.

Adela en toen zag ik bij de bron in de verte

Felice Dank u.

Adela een flits

Felice Ja, dank u, dank u.

(Felice en Johanna houden hun handen voor hun oren)

Adela en een gedaante, een vrouw, een jonge vrouw...

Felice De volgende getuige.

Johanna De hoofdonderwijzer,
woont in de buurt van de bron,
kan iets gezien hebben:

Adela Wij zijn van de politie.

Johanna Ja dat weet ik al honderd jaar, oprotten.

Adela We willen u wat vragen stellen.

Johanna Ga weg stomme takkenwijven,
steek je neus in je eigen zaken.

Adela Meneer Som, het is een belangrijke kwestie...

Johanna Ik wil niets met jullie te maken hebben.

Adela Het gaat om een moord.

Johanna Laat me met rust, mestkevers.

Felice Hij heeft slechte herinneringen aan ons.

Johanna Uit m'n ogen, luizenbollen.

Felice Vroeger werden wij iedere dag gepest
door hem, Arthur Som,
zoon van Arthur Som, hoofdonderwijzer.
Omdat we anders waren, zijn.

(Ze gaan terug in de tijd)

Adela Arthur Som is dik en dom.

Johanna Spinnenkinderen, kakkerlakken
kijk niet zo verzuurd.
Hoerenjong en slettebakken
blijf uit onze buurt.
Jullie stinken!

Adela Ophoepelen rotjoch.

Johanna Kikkerdril, naaktslakken.

Adela Ga weg, laat ons.

Johanna kijk niet zo verzuurd
Mestkevers...

Adela En toen, opeens,
merkte ik iets vreemds:
ik denk: zak door de grond, jij.
Dat denk ik wel vaker maar nu ineens...

(doet een hypnotiserende beweging)

Johanna Eggghhhh ik zak weg HELLLUUP
Drijfzand hhaa helllup

Adela Door op een bepaalde manier,
zeer intens, te denken,

Johanna Aaahhh...

Adela komen m'n gedachten ineens uit.

Felice Arthur Som zakt langzaam de grond in.

Johanna Hellluuup

Adela Ha,ha... net goed.
Wat moet je nou met je grote mond.

Johanna Ik zit vast, aaahhh.

Adela Genade lieve Adela.

Johanna Aahhhh, auauau, genade.

Adela Lieve Adela.

Johanna Lieve Adela, auuu.

Adela Help hem, Felice.

(Felice helpt Johanna overeind)

Felice Vanaf dat moment loopt Arthur Som
met een grote boog om ons heen.

Johanna En vanaf dat moment,
weten wij, dat we speciaal zijn
alle drie,

(muziek)

Adela dat wij dingen kunnen met onze gedachten
die anderen niet kunnen.

Johanna We kunnen bestellen wat we willen,
met onze gedachten.

Adela We kunnen dwingen, met onze gedachten.

Johanna We kunnen tover...

(Adela drukt de appel in haar mond)

Adela Nou ja, zoiets.

Felice Eerst vinden we dat natuurlijk geweldig.
Maar er gaat ook vaak iets mis.
Bijvoorbeeld:
Heb ik zin in koffie
vergeet ik er een kopje bij te bestellen
of
Zakt m'n rok af
omdat ik er geen elastiek in besteld heb.
Je moet heel nauwkeurig zijn met gedachten, weet je.

Johanna Wil ik m'n vijand in een muis veranderen
wordt het een olifant, heb ik gehad.

Felice Ja, ja.

Johanna echt waar.

Adela Of die keer dat ik jou in een ui veranderde
en Felice je bijna in de pan hakte.

Felice Deed ik niet expres, echt niet.

Johanna Woedend was ik.

Adela Als ik zo kijk, kan ik jullie gedachten lezen.

Johanna Ik ook.
En ik kan jullie gedachten veranderen.
Eerst denk je goh wat een leuk kind

(Ze glimlacht)

en dan ineens ben je bang.

(Plotseling een spannend geluid)

Johanna Heb ik gelijk, of niet.

Felice Ik kan vuur maken zonder lucifers

(vuur uit de draak of vingers uit de muts)

Felice en ogen uit m'n mond toveren.

(Een grote serie tovertrofeeën. Dingen met je gedachten van vorm veranderen, of een voorspellende droom, of met dieren praten, muziek)

Adela Ik kan de dag maken en de nacht,
en de avondschemer, het blauwe uur.

(een serie lichtwisselingen)

Johanna En ik kan regen maken.

Felice Je moet niet alles geloven

wat je ziet, hoor.

Adela Goed allemaal peanuts natuurlijk.

Felice En bluf.

Adela We waren jong en we deden maar wat.
Later besloten we onze kunsten
alleen in de hoogste nood
en in het diepste geheim te gebruiken.
En we hebben er voor gezorgd dat iedereen
onze jeugdzonden vergat.

Johanna Vergetelheidspreuk.(doet iets)
le wie waai weg.

Felice Alleen bij Arthur werkte die niet, vandaar.

Johanna Jullie krijgen straks ook
een vergetelheidspreuk.

Felice Zodat jullie niets doorvertellen, sssttt.

Johanna Wie van ons kan het het beste, denk je?

Felice Wat maakt dat nu uit?

Adela Ik natuurlijk, ik ben de oudste.

Johanna Onzin jij bent veel te langzaam
om echt goed te zijn.

Felice Laten we er over ophouden.

Adela Ik ben helderziend.

Johanna Ik zie, ik zie...
Ik praat met dieren,
heb je veel meer aan.

Adela Is dat zo?

Felice Ach wat maakt het uit.

Adela Ik kan geneeskrachtige drankjes brouwen.

Felice Ja, voor mij,
(fluistert) soms ben ik namelijk
een beetje los in m'n hoofd.

Johanna Ik kan koffiedik kijken, pendelen en aslezen
én ik heb een glazen bol.

Adela Ik kan dromen vertalen.
Zeg maar heeft iemand nog iets gedroomd laatst?

(improvisatiemoment)

Johanna En ik kan bezweringen uitspreken.
Ecce enim veritatem

(Johanna neemt Felice in de houtgreep)

Felice Nee, niet die

Johanna ECCE ENIM VERITATEM
ECCE ENIM VERITATEM

(Felice slaat haar handen voor haar gezicht)

Felice Nee!

Johanna Ecce enim veritatem,
aanschouw de waarheid.
Wat is daar nou eng aan?

Adela Laat dat kind.

Johanna En wat kan jij?

(Felice begint te neuriën, handen voor oren, alsof ze niets wil horen.)

Onze Felice kan goed geheimen bewaren.
En ze kan goed zingen,
niet waar, Feliceje.

Adela We kunnen alledrie goed speuren
vandaar dat we bij de politie zitten.

Johanna Ja, wie is dat dode meisje
en wie heeft haar vermoord?

Felice Eerst de vergetelheidspreuk.
Ie wie waai weg.

(Felice doet iets, lukt niet)

Hoe moet ie ook alweer Adela?

Adela Komt later.

4. Volle maan
(Donker en wind. Ze veranderen weer in meisjes en moeder.)

Johanna Het is volle maan.

Felice Lang geleden.

Johanna Onze moeder is ernstig ziek.

Adela (als moeder) Laat me gaan,
ik wil naar buiten.

Felice Nee mama, dat is niet goed voor u.

Adela Wie bepaalt wat goed voor mij is?
Jij niet blaag.
Frisse lucht!

Felice (fluistert)
Misschien moeten we haar vastbinden.

Adela Wat zeg jij?

Felice Niets, lieve mama.

Johanna Ik ga een dokter halen,
dit kunnen wij niet aan.

Felice (fluistert) Nee, geen dokter.

Adela Geen dokter!!!

Felice Zie je wel.

Adela Laat me verdomme met rust.
Iedereen is tegen mij
zelfs m'n eigen bloedjes van kinderen.
Alles heb ik voor jullie gedaan, alles.
Ik heb m'n leven voor jullie gegeven.
En dan krijg ik dit:
een zootje achterbakse bakvissen
die me m'n rust niet gunnen.
Laat me!
Ik wil naar buiten!

Johanna Dat kan niet moeder.

Adela Het moet!

Felice Ze gaan u gevangen nemen.

Adela Ha, ha wie heeft jou dat wijs gemaakt?

Johanna De mensen zijn bang voor u.

Adela Ik doe niemand kwaad.

Ik wil gewoon even het bos in,
naar de bron.
Ah, alsjeblieft...

Felice Misschien als we meegaan...

Johanna Geen sprake van.

Adela Felice, jij bent toch mama's
lieve kleine meisje.

Felice Als ik haar nu vasthoud, zo.

Johanna Ik neem geen enkel risico meer.

(Adela begint te schuimbekken)

Felice Ze wordt helemaal gek.

Johanna De deur zit op slot.

(Felice probeert haar tegen te houden, een gevecht)

Felice Au!
Ze bijt me, mama heeft me gebeten.
Au, ik bloed, au.
Mama blijf hier!

Johanna Gemeen kreng,
zoek het zelf dan maar uit.

(Adela verdwijnt, Felice rent achter haar aan)

Johanna We horen haar met een bijl
de deur kapothakken.
Felice probeert haar tegen te houden
en rent achter haar aan naar buiten.
En dan wordt het stil.

Adela En het blijft stil.

Johanna De hele nacht

Adela en de volgende ochtend,

Johanna ijzingwekkend stil.

Adela We wachten,

Johanna en wachten,

Adela en wachten.

Johanna Felice komt terug,
helemaal in de war.

(Felice gooit een emmer water over zich heen)

Johanna Waar is mama?

Felice Weet ik niet.

Johanna Zeg op, waar is ze?

Felice Weet ik niet.

Johanna Wat is er gebeurd?

(Felice begint te huilen)

Adela Ach kom maar lieve kind.
Je bent helemaal nat.

Johanna Kom op nou Felice,
wat is er aan de hand?

(Felice begint nog harder te huilen)

Johanna Waar is mama?

Adela Laat haar met rust.

Johanna Nee, ik wil het weten.

Felice Ik weet het niet.

Johanna Wel.
Is ze met die man mee?

(Felice huilt alleen maar)

Adela Ach liefje, hier snuit je neus maar even.
Kom maar op schoot zitten,
dan zing ik een liedje voor je.

(Adela begint iets te zingen Felice zingt mee)

Johanna Onze moeder komt niet meer terug.
Ze is nooit meer terug gekomen.

Adela We stoppen de zaak in de doofpot,
zand erover, afgelopen.

Felice We krijgen een fijne, lieve stiefmoeder, yes!

Johanna En ik zal te weten komen wat er gebeurd is,
die ene, bewuste nacht, ooit.

Adela Ja, ja, daarom is Johanna
bij de politie,
omdat ze altijd
de onderste steen boven wil halen.

Johanna Inderdaad, ja.

Adela Je kunt niet alles weten.

Johanna Maar Felice weet het wel.
Zeg op, anders verander ik je in een kikker.
Ecce enim...

(Felice begint opnieuw te huilen)

Adela Laat het verleden rusten Johanna.

Johanna Ik heb al die jaren gezwegen over moeder.
Ik heb me geschaamd.
Ik ben woedend geweest.
Alles is altijd in die stomme doofpot gestopt
omdat onze kleine Felice er niet tegen kon.
Ik heb er genoeg van.

(Felice stopt plotseling met huilen)

Felice Mama haat ons.

Johanna Wat?

Felice Ze haat ons, mama.

Johanna Hoe kom je daarbij?

Felice Het is onze schuld
dat ze weg is.

Johanna Wat zeg je nu?

Felice We hadden haar nooit moeten laten gaan.

Johanna We konden haar niet tegenhouden.

Felice Wel, het is onze schuld.

Johanna Come on Felice, dat denk je toch niet echt?

Felice Mama haat ons.

Johanna Dus ze leeft nog?

Felice Weet ik niet.

Johanna Hoe weet je dan dat ze ons haat.

Felice Dat voel ik.

Johanna Oooh gaan we op die toer.
Ik voel, ik voel...

Adela Ja, daar begrijp jij niets van,
van voelen.

Johanna Wat weet jij
wat wij niet weten, Felice!

(Johanna grijpt Felice naar haar keel, Felice begint weer te huilen, Adela bevrijdt haar, muziek)

5. Op het politiebureau

(Ze veranderen in politieagenten)

Johanna (als chef via radiobox, microfoon)

Het schiet niet op commissaris
met dat onderzoek.

Dat ben ik niet van u gewend,
u die altijd zo helder van geest bent,
zo accuraat en to-the-point,
u lijkt het af te laten weten.

Wat is er aan de hand?

Adela Niets bijzonders, Hoog Edelachtbare,
althans we vinden niets bijzonders
en dat maakt het zoeken zo moeilijk.

Johanna (als chef) Ik ben vanmorgen

op de plek des onheils geweest.
En inderdaad, ik zag niets bijzonders,
alleen... rotzooi.

Wat bent u aan het doen, commissaris?

Adela We hebben foto's gemaakt
van het corpus delicti.
Vingerafdrukken, bodemmonsters,
DNA-test afgenomen.

Johanna (chef) Ik zag schroeiplekken op de grond,
overall vreemde tekens.
Wat betekent dat?

Adela Uh... niets, helemaal niets.
Dat is onze... administratie,
ik bedoel... ik rook soms een sigaretje,
heb ik misschien niet goed uitgemaakt,
stom, zal ik beter op letten, Edelachtbare.

Johanna U wordt niet geacht te roken op uw werk.

Adela Nee natuurlijk niet... Hoog Edelachtbare.

Johanna Nog rondgevraagd of iemand haar kent?

Adela Er is hier niemand die haar ooit gezien heeft,
Edelachtbare.

Johanna En elders in de buurt?

Adela Er wordt nergens een meisje vermist, Edelachtbare.

Johanna Nog vreemde tekens gevonden?

Adela Nee.

(Adela houdt de ketting achter haar rug)

Johanna Wat verbergt u achter uw rug?

Adela Ach dat is niets.
Een raar stukje hout.
Niets bijzonders.

Johanna U bent vaag bezig!

Adela Ja Edelachtbare.

Johanna Dat moet ophouden.

Adela Ja Edelachtbare.

Johanna En wel onmiddellijk.

Adela Maar Edelachtbare...

Johanna Niks maar Edelachtbare,
wat er gebeurd is interesseert mij niet.
U bent verantwoordelijk commissaris,
dat interesseert mij.
En u lost deze kwestie zo snel mogelijk op.

Adela Ja, Edelachtbare...

(Chef gooit woedend papieren in de lucht en loopt weg)

Adela Shit, shit, shit.

Felice (half huilend) Wat moeten we nu doen?

Adela Hou even je mond.

Felice Straks worden we betrap.

Adela Hou je mond even!

Felice Ik heb alles opgeruimd, echt waar.

Adela HOU JE MOND.

(Felice begint hard te huilen)

Adela O no, niet nu.
En dan begint die baby te janken.
En dan zit ik daar weer mee opgescheept.
Toe nou Felice, hou nou op.
Het komt wel goed.
We vinden wel een oplossing.
Al twintig jaar het zelfde liedje.

Felice gaat janken en Johanna wordt boos.
Ik kan niet meer.
Ik explodeer.
Hou je kop, Felice.
Nooit worden m'n kleine zusjes groot.

Ik haat jullie.
Ik wil jullie niet meer als familie.

Johanna Wederzijds.

Felice Sorry, Adela, sorry.

Johanna Ga dan weg...

Felice Nee!

Adela Dat kan dus niet.

Johanna Kan best.

Felice Nee, bij mij blijven.

Adela Wat mij betreft zoek je een man.

Adela Doe zelf.

Johanna En begin je ergens anders een nieuw leven.

Adela DAT KAN NIET!

Johanna Waarom niet?

Adela Ik heb mama beloofd...

(schrikt omdat ze zich verspreekt)

Johanna Mama?

Adela Niets.

Johanna Wanneer mama?

Adela Niets.

Johanna Wat mama?

Adela Niets.

Johanna Heb je haar gezien?

Adela Nee.

Johanna Je zit te liegen.

Adela Niet.

Johanna Zeg op.

Ecce enim veritatem.

(Neemt Adela in de houtgreep)

Adela Ik heb haar na haar verdwijning

nog één keer gezien.

Johanna Dus ze leeft nog?

Adela Ik weet het niet.

Johanna Nou ja zeg.

Ik weet het niet!?!

Heb je haar gezien of niet?

Adela Zoiets,
het was meer een verschijning.

Johanna Jaja...

Adela Er was veel licht en rook.

Johanna Waarom heb je ons dat niet verteld?

Adela Waarom wel?

Johanna Omdat wij geen geheimen voor elkaar
mogen hebben.

Adela Van wie niet?

Johanna Van mama niet, van mij niet.
Vertel op.

Adela Ik heb mama één keer gezien
en beloofd, gezworen
eeuwig voor jullie te blijven zorgen.

Johanna Wat een onzin.
Ik ben volwassen.

Adela Jij misschien
maar Felice niet,
die heeft mij nodig.

Felice Ja...

Adela In ieder geval één keer per maand.

Felice Nee, ssstt.

(Felice wil de appel in de mond van Adela stoppen, lukt niet)

Adela Verder niets.

Johanna Waar bemoeit dat mens zich mee.

Adela Ze was ongerust.

Johanna Nooit eerder iets van gemerkt.
Vroeg je haar waar ze was?

Adela Ze was al weg voor ik iets kon vragen.

Johanna Sukkel.

Adela Het interesseerde me niet!

Johanna Hoe bestaat het.

Adela We heten niet allemaal Johanna.

Johanna Hoe is dit mogelijk!

Adela Ze riep als maar:
HODIE MIHI, CRAS TIBI
Hodie mihi, cras tibi

(Adela imiteert een schaterlach/huil)

Dat maakte me bang,
terwijl: ik wist niet eens
wat het betekende.

Johanna Hodie mihi, heden ik
cras tibi, morgen jij.

Adela Ik wilde haar nooit meer zien.

Felice Ja, laat mama erbuiten.

Johanna Heden ik, morgen jij.
Wat zou ze daarmee bedoelen?

Adela Geen idee maar het klonk naar en dwingend.

Johanna Zo is mama.

Felice Niet.

Johanna En ze liet je verder met rust?

Adela Ik weet echt wel hoe ik een verschijning
van m'n lijf moet houden.
Kinderjurkje, zakdoek, vuur en vlam.

(demonstreert dit met behulp van Felice, kledingstuk van een kind geven, zakdoek in haar mond, met een aansteker langs de huid en dan lief toespreken)

Felice Doe het nog eens.
Dat wil ik ook leren.

Adela Dat kan jij niet.

Felice Maar ik kan het toch leren?

Adela Te moeilijk.

Felice Maar ik kan het toch proberen?

Adela Ga je gang,
doe maar met Johanna.

Johanna Ja zeg, bekijk het.

Adela Doe maar met mij dan.
Wel opschieten.
Kinderjurkje, zakdoek, vuur en vlam.

(Adela blijft onverstaanbaar door praten, Felice doet voortdurend dingen verkeerd)

Adela Stop maar, dit wordt niks.

Felice Ah, nog één keer.

Adela Morgen weer.
Ik moet naar die ellendige plek des onheils.
Sporen uitwissen.
En kijken of ik
eindelijk in de blikken van dat meisje
iets helders kan zien.

Felice Mag ik mee?

Adela Nee.

Johanna Blijf maar bij mij.

Felice Nee, ik wil mee met Adela.

Adela Kan niet.

Johanna Ik ga even koffiedik kijken,
of nee... ik ga een DNA-test doen.

(Johanna af)

Felice Misschien kan ik je helpen.

Adela Nee, Felice.

Felice Ik wil niet alleen hier blijven.

Adela (bangmakend) Hodie mihi, cras tibi.

(Felice staat als verstijft)

Adela (lachend) Het helpt.

(Adela gaat af)

6. De verschijning

(Felice ontdooit langzaam, Adela is als moedergeest verkleed, rook, stemvormer)

Adela Felice

Felice Wie is daar?

Adela Felice

Felice Wie roept mij?

Adela Kindje

Felice Mama...

Adela Lieve kind

Felice Mama, nee

Adela Alsjeblieft, luister.

Felice Laat me met rust.

Adela Ik kom je halen.

Felice Nee, mama.

Adela Toe, jouw bloed is mijn bloed,
wij zijn één, mijn liefste dochter.

Felice Ga van m'n nek af.
Ik wil alleen verder leven.

Adela Dat gaat niet meisje.

Felice Ik wil het proberen.

Adela Je bent van mij.
Je bent voor eeuwig en altijd van mij.

Felice Ik ben van mezelf.

Adela Dat zou je wel willen.

Felice Laat me gaan, mama.

Adela Het is vanavond volle maan.

Felice Ik wil niet meer naar jou luisteren.

Adela Je zult wel moeten,
en vergeet niet:
HET IS ALLEMAAL JOUW SCHULD

Felice Dat weet ik maar...

Adela Je hoeft alleen maar de ketting
om je eigen nek te hangen,
meer niet.

Felice Ik wil niet dood.

Adela Het is hier fantastisch.

Felice Waar bent u?

Adela Hier.

Felice Waar hier?

Adela Hier.

Felice Waar?

Adela In de andere dimensie.

Felice O.
Waar is dat?

Adela Jahaha...?!?
Kom maar, dan zal je het zelf zien.

Felice Ik wil dat niet, die dimensie.

Adela Ik mis je zo,
mijn allerliefste kleintje.

Felice Ik mis jou ook mama
maar ik wil hier blijven.

Adela Je moet.
Je hebt een meisje vermoord Felice.

Felice NEE.

Adela En daar zullen ze achterkomen.

Felice Nee, dat heb jij gedaan.

Adela Ik weet van niets.

Felice Jij hebt mij de ketting gegeven.

Adela En jij hebt 'm om de nek van het meisje gelegd.

Felice Ja...

Adela Het is jouw schuld.

Felice Nee!
Ik heb alleen gedaan wat jij me gezegd hebt.

Adela En toen gebeurde er een ongelukje.

Felice Er is een meisje dood, mama.

Adela De vervloekte jaren zijn voorbij.
Ga met me mee.

Felice Nee, nee, en nog eens nee.

Adela Daar komt de maan.
Eindelijk samen.

Felice Ooohhh.

(Felice begint te trillen/schuimbekken, net zoals haar moeder in vorige scène)

Adela Kom maar maantje.

Felice Kinderjurkje, zakdoek, vuur en vlam.

(Helaas lukt het niet om haar moeder van zich af te schudden, Felice raakt in trance)

Adela Kom maar maantje, kom maar kindje,
hier heb je de ketting.

(geeft ketting in de hand van Felice)

Hang de ketting om,
mijn mooie jonge meisje
dan zal je slapen gaan en
zing dan nog dit wijsje.

(neuriet lied)

Als je later wakker wordt
ben je een ware dame
dan zijn de dagen nieuw
en wij voor altijd samen.

(neuriet)

In mijn wondere wereld
hou je je eeuwige jeugd
en je moeder, liefste
houd haar eeuwige vreugd.

(neuriet)

Goed zo maantje, goed zo kindje
kom maar met je ketting.

(Felice loopt in trance met de ketting te dwalen.)

Hodie mihi, cras tibi.

(Adela als moeder verdwijnt. Felice wil de ketting om haar eigen hals leggen, net op dat moment komt Johanna binnen)

Johanna Felice wat doe je?

(trekt de ketting af, de ketting breekt, Felice maakt een rondedansje en neuriet)

Johanna Felice, hou op.

Felice Hé, laat me.

(Johanna slaat Felice in haar gezicht)

Felice Au, wat doe je.

Johanna Ik heb je in je gezicht geslagen.

Felice Uh?

Johanna Zal je dat nooit meer doen?

Felice Uh?

Johanna Je bent niet goed wijs.

Felice M-a-m-a?

Johanna Mama?

Felice MAMA.

Johanna Je bent inderdaad gek geworden.

Mama is hier niet.

Felice Hier ben ik, mama.

Johanna Felice ik zie niets,
waar heb je het over?

Felice Mama wil me meenemen.

Johanna Ik zie niets.

Felice Daar.

Johanna Weg, weg, weg.

Zo, die is weg.

(Ze maakt grappige schermbewegingen met een stok)

Dat mens laat jou voortaan met rust.

Felice Nee!

Mama ik wil met je mee.

Waar ben je?

Johanna Hè bah, hou op nou, Felice.

Mama is hier niet.

Ze is dood, of tenminste....

Je ziet ze vliegen, Felice.

Er is hier niets, niemand.

Kijk maar, niets.
(wappert voor haar ogen)
Iets heel anders:
ik heb een DNA-test gedaan
met die cellen en...
De celstructuur van het dode meisje
lijkt verdacht veel
op die van ons.

Felice Uhh?

Johanna Dat meisje zou wel eens familie
van ons kunnen zijn.

Felice Uh?

Johanna Een DNA-test liegt nooit.
Misschien heeft mama gelogen
en hebben we,
of beter hadden we nog een zusje
een meisje van zeven jaar oud
met blauwe ogen en blond haar.

Felice Nee!

Johanna Blauwe-maansteen-ogen.
Zeven, acht jaar geleden
kwam die man bij ons aan de deur...
(muziek)

7. De ontknoping

(Adela komt woedend op)

Adela Zit iedereen mij voor de gek te houden
of hoe zit dat?

Johanna Uh?

Adela Ik kom bij de plek des onheils,
en...

Johanna En?

Adela Het lijk is weg.

Johanna Het lijk is weg?

Adela Wie heeft dat gedaan?

Johanna Geen idee.

Adela Ik vind het heel flauw Johanna,
om het corpus delicti mee te nemen.

Johanna Dat heb ik niet gedaan!
Waarom zou ik?

Adela Omdat jij altijd wilt winnen, daarom.

Johanna Maar ik heb het niet gedaan.

Adela Wie dan?

Johanna Heb je het zelf soms verstoep?

Adela Belachelijk.
Waarom?

Johanna Ja waarom?

Adela Wie heeft het lijk meegenomen?

Felice M-a-m-a.

Adela Wat is er met haar aan de hand?

Johanna (Maakt een beweging alsof Felice gek is)
Ze zegt dat ze moeder gezien heeft.

Adela Ja, ja.

Felice M-a-m-a.

Adela Zeg Felice hou eens op.

Felice Mama heeft het lijk meegenomen.

Adela Stel je niet zo aan.

Felice Mama waar ben je?

Adela Ze is in de war.

(Felice gilt)

Felice De zwarte takkenketting is gebroken.
Wie heeft dat gedaan?

Johanna Ik.
Het leek m'n niet zo'n goed idee
dat je die om je eigen nek deed.

Adela Deed ze dat?

Johanna Bijna.

Felice Sorry mama, sorry.

(Johanna schudt Felice door elkaar)

Felice De vervloekte jaren zijn voorbij.

Johanna Pardon?

Adela Felice, waar gaat dit over?

Felice Ik zal het nooit meer te doen.

Johanna Wat?

Felice De ketting.

Adela Natuurlijk niet, schatje.

Felice Ik ben geen schatje!

Johanna Heb jij dat gedaan, die ketting
om de nek van dat meisje?

Felice Ja.

Johanna Heb jij dat meisje vermoord?

Felice Ja.

Adela Nee, onzin, dat heb jij niet gedaan.
Je bent in de war.
Kom maar even bij mij op schoot.

Felice NEE!

Johanna Dus jij hebt dat meisje vermoord?

Adela Hou op Johanna.
Zoiets doet Felice niet.

Felice Zoiets doet Felice wel.

Johanna Zie je wel.

Adela Ach onzin.

Felice Mama heeft me gedwongen.

Adela Nu moet je niet mama de schuld geven.
Je bent oververmoeid,
kom maar mee naar bed.

Johanna Laat haar vertellen Adela.

Adela Nee ze is ziek,
ze moet naar bed.

Felice Ik ben niet ziek!

Adela Jawel, stil maar.
Wij komen er wel uit.
(fluistert) Ik ga nu helderzien.
Kan ook wel zonder lijk,
als ik me goed concentreer.
Rustig maar liefje.
We weten zo wie het gedaan heeft.

(rook)

Johanna Zou je dat wel doen?
Kijk uit Adela.

Adela (razend snel)
Zeven maal omdraaien,
zeven maal terugkeren maar de plek,

Johanna Voorzichtig hè.

Adela zeven dagen wachten en zeven maal geloven,
diep geloven.
Ogen dicht, allemaal.
Ik zie woeste wateren, ik zie witte rozen.

(Johanna verplaatst de stenen)

Adela Meisje jij.
Kus de nacht, kus het leven
brand het vuur, wacht weer even
blus met aarde en verdwijn
in de volle zonneschijn.
Verdorie het lukt niet.

Johanna Iemand is te negatief.
Iemand zit hier dit niet te willen.

Felice zeg op.

Adela Ze ziet helemaal bleek.

Johanna Vertel op Felice,
stel je niet zo aan,
eerst over ons dode zusje.

Adela Wie?

Johanna Dat kind schijnt familie van ons te zijn.

Adela Welk kind?

Johanna Het vermoorde meisje.
DNA

Adela Wat?

Johanna DNA, ik heb een test gedaan
en daaruit bleek
dat ze bijna dezelfde celstructuur heeft.

Felice Ik wist niet dat het ons zusje was.

Adela Dat meisje, ons zusje?
Nu je het zegt,
ze leek op Felice.

Felice Het is allemaal mijn schuld.

Adela Heb jij dat meisje vermoord?

Felice Ja.

Adela Echt?

Felice Ja.

Adela Hoe?

Felice Met de zwarte takkenketting.

Adela Waarom?

Felice Moest van mama.

Adela Weet de Hoog Edelachtbare hiervan?

Johanna Als hij helderziend is wel.

Adela Doe niet zo flauw.

Johanna Sssttt laat Felice vertellen.
Ecce enim veritatem.

(Johanna doet de houtgreep, dit keer ontspant Felice)

Het lukt!?!

(Felice draait met haar ogen of maakt haar haar los)

Johanna Ze lijkt ineens op mama.

Adela Wat zie je Felice?

Felice Mama.

Johanna Zou Felice ook helderziend zijn?

Adela Nou... dat denk ik niet hoor.

Felice De bron.

Ik zit bij de bron.

Iedere dag zit ik er te huilen.

Jullie vader en ik zijn al jaren gelukkig getrouwd,

Adela Dit is mama.

Johanna Weet ik ook wel.

Felice maar we hebben nog steeds geen kinderen.
(zie je wel dat we een vader hebben)

Adela Ga door.

Felice Ik wil een kind, wie geeft mij een kind?

Ik verlang zo naar een mooie roze baby.

Ik ben moe en mijn ogen geven slechts

een onuitputtelijke stroom van tranen.

Het water in de bron wordt er zout van.

Adela Maar gelukkig kom ik in haar leven.

Johanna Jaha...sttt

Felice Opeens, op een vervloekte dag komt er
een mooie man uit de bron te voorschijn.
Een man met ogen als maanstenen,

Adela zo blauw als de ogen van Johanna.

Felice en de ogen van Adela
en de ogen van Felice.
En zelfs de ogen van Maria.

Adela Maria?

Johanna Ons zusje, denk ik.

Felice Hij vraagt mij wat er aan scheelt.
Ik vertel hem
hoezeer ik verlang naar een kindje.

Adela Net een sprookje...

Johanna Adela!

Felice Hij geeft mij een ketting,
gemaakt van zwarte takken
en zegt:
(stem) Dit is de ketting van leven en dood.
Als je hem draagt ben je in mijn macht.
Ik zal je alles geven wat je verlangt
als je iedere maand bij volle maan
mijn takkenketting draagt.

Johanna Ook een baby?

Felice Je zult vier kinderen baren
allemaal met bijzondere gaven.
Ik vraag je slechts om een kleine wederdienst.
Ja?
Het vierde kind.
Ik wil dat je je vierde dochter aan mij geeft.
Krijg ik allemaal dochters?
Ja vier.
Wauw!
Dit is mijn diepste wens, dus ik zeg,
voor ik er erg in heb:
Akkoord u krijgt mijn laatste.
Ik ga opgewonden naar huis
en vertel het hele verhaal aan mijn man.
Die ontsteekt in blinde woede,
slaat de deur achter zich dicht
verdwijnt in de nacht
en laat zich nooit meer zien.
Mijn hart doet pijn
maar ondertussen groeit er in mijn buik
iets prachtigs.
Dit is alles wat ik wil.
En negen maanden later komt Adela.

Adela Ben je blij?

Felice Natuurlijk ben ik blij met jou komst.

Johanna En met mij?

Felice En met de komst van Felice.
Maar ik ben ook bang.

Adela Daarom heb je melancholica.

Felice Ja precies.
Na de geboorte van mijn derde meisje
ben ik iedere dag bang
dat die man komt
om me aan m'n belofte te houden.
Ik verstop de ketting
en probeer te doen alsof

er niets aan de hand is.

Johanna Is je niet gelukt.

Adela Tot die man aan de deur komt
en die ketting om je nek legt.

Felice Ik word hyenisch

Adela Hysterisch.

Felice en zwanger.
Iedere maand ga ik op bezoek bij de bron
om die man te smeken
mij m'n vierde kindje te laten houden.
Ik ben woedend, wanhopig, hyen...

Adela Hysterisch,

Johanna Ja, daar weten we alles van.

Felice Maar hij blijft mij
op m'n belofte wijzen.
En op de nacht van de negende volle maan
roept zijn dwingende stem mij naar de bron.
(stem) Het is tijd om je kind af te staan.
Nee!
Laat mij alstublieft één maand samen zijn
met mijn jonge meisje.
Laten we wachten tot de volgende volle maan.
(stem) Nee! Maria is van mij.
Waarom hebben jullie mij toen naar de bron laten gaan?

Johanna We konden je niet tegenhouden.
Je ging Felice zelfs bijten om weg te komen.

Felice Gelukkig dat ik de kans kreeg
om Felice te bijten.
Ik kon mijn virus aan haar doorgeven
zodat zij de betovering kon verbreken.

Johanna Wacht even, dit gaat me te snel.

Felice Het is allemaal de schuld
van die ellendige takkenketting.
Die brandt om m'n nek.
Ik ben voortdurend bang
dat hij kapot gaat
en dat jullie dan iets ernstigs overkomt.
Om mijn drie meisjes te beschermen
moet ik die dwingende stem gehoorzamen.
(stem) Breng mij het kind
op de bodem van de bron.
Nee!
Ik durf niet, ik wil niet, laat me gaan.
En dan... (een grote brul)
komt er een hand omhoog uit het water

die mij naar beneden trekt.
Felice hou me tegen! Help me!
Natuurlijk mama ik kom er aan
wacht!
Voor m'n ogen zie ik mama
onder het wateroppervlak verdwijnen.
Ik spring in het water.

(Felice stopt haar hoofd in een emmer water)

Johanna Arme mama.

Adela Arme Felice!
Jij bent die nacht achter mama aangerend.

Felice Ja.

Adela En je hebt gezien wat er gebeurde.

Felice Ja.
En ik kon niets doen.
Ik heb haar niet kunnen redden.
Ze is in de donkere diepte verdwenen.
Het is allemaal mijn schuld.

Johanna Ik heb nooit gemerkt dat mama zwanger was
in die tijd.

Adela Ik ook niet.
Ze was grillig en vaak ziek.

Johanna Heb je die baby gezien, Felice?

Felice Nee.

Adela Ze is dus hoogzwanger die bron ingetrokken.

Johanna Een onderwaterbevalling, zoiets.

Adela Maria.

Johanna Ons onderwater zusje.

Felice Ik ben de hele nacht bij de bron gebleven.
In de diepte hoorde ik mama kermen.
Ik heb de hele bodem afgezocht.
Niets.

Johanna En de volgende ochtend kwam je
totaal in de war thuis.

Felice De rest weten jullie.

Johanna Is dat zo?

Felice Min of meer.

Johanna Ik wil alles weten.
Hoe zit het met dat bijten van mama, dat virus?

Felice Zie je dit teken op m'n arm?

Johanna Ja... heb ik al honderd keer gezien.

Felice Heeft de duivel gedaan.

Adela Nou ja...
Komt door die beet van mama.
Mama heeft Felice besmet.

Felice Met hyenica.

Adela Hysterica.

(Adela maakt een wolven/vogelgeluid)

Johanna Jij ook?

Felice Ja

Johanna Hodie mihi, cras tibi.
Heden ik, morgen jij.

Adela Ons lieve, kleine zusje,
is iedere maand bij volle maan
woedend, wanhopig, hysterisch.

Felice Ik schaam me zo.

Johanna Waarom weet ik daar niets van?

Adela Je kunt niet alles weten.

Johanna Ach...

Adela Ik zorg iedere maand voor Felice.

Felice Ja, dankjewel, lieve Adela.

Adela Ze heeft mij nodig.

Felice Ja...

Adela Ik sluit haar op in haar kamer
en maak voor haar een rustgevend drankje.
Zodat je jezelf en anderen geen
pijn doet, hè meisje lief,
wees maar niet bang.

(Adela aait Felice over haar bol, deze reageert woedend)

Johanna En toen is ze uit haar kamer ontsnapt,
om in een vlaag van verstandsverbijstering
haar zusje te vermoorden.

Felice Dat wist ik niet,
ik kon er niets aan doen, echt niet.

Adela Natuurlijk niet.

Johanna Wat is er precies gebeurd?

Adela Inspecteur Johanna houdt vol.

Johanna Ja!

Felice Iedere maand maakt mama me gek.

Johanna Mama?

Felice Ik hoor haar altijd roepen:
Felice help mij,
red mijn meisje,
kom naar de bron,
Felice waar ben je?
Het is jouw schuld!
Felice!

Johanna Ja, onze moeder heeft gevoel voor theater.

Felice Afgelopen volle maan dacht ik
voor het eerst na zeven jaar:
ik hoef dat vieze drankje van Adela
niet te nemen.

Adela Wel...

Felice Ik houd het in m'n mond en spuug het uit
zodra Adela de kamer uit is.

(Neemt een slok spuugt)

Adela O nee...

Felice Nu kan ik ontsnappen.
Ik ren naar de bron,
zie een lichtflits
en plotseling staat daar
een jong meisje voor me
in een prachtige bruidsjurk.
Ik hoor de stem van mama,
ik voel dat er iets in m'n hand wordt gedrukt.

Johanna De ketting van leven en dood.

Felice En toen niets meer.
Stilte.
Kortsluiting in m'n hoofd, zoiets.

(Felice begint iets te neuriën, met Adela?)

Johanna Je legt de zwarte takken ketting om de nek
van het meisje.
Ze valt neer, er is geen geluid.

Felice Jawel, er is wel geluid.
De stem van mama:
goed zo maantje, goed zo kindje,
kom maar Maria.

Johanna Je begraaft haar onder een berg witte rozen
en wandelt in alle rust naar huis.

Felice Ja... ik heb iemand vermoord.

Adela Dit moet de Hoog Edelachtbare weten.

Felice Ik wil niet naar de gevangenis.

Johanna Natuurlijk niet.
Doet niet zo idioot Adela.

Adela Felice heeft ons zusje vermoord.

Felice Het is allemaal mijn schuld,
ik weet het.

(muziek)

8. Epiloog

Johanna Daar komt Arthur Som aan,
dekking zoeken!

(Ze duiken alle drie weg)

Johanna (als Arthur)
Halo is daar iemand?
Johanna, Adela, Felice
zijn jullie daar?

Felice Ja...

Adela Nee... blijf zitten!

Johanna Ik moet jullie iets vertellen.
Waar zijn jullie?

Adela Wegwezen Arthur Som, dik en dom.

Johanna Goed dan niet.
Dan vertel ik het toch niet,
dat ik jullie moeder gezien heb.

(Adela springt te voorschijn)

Adela Wat?

Johanna Ach laat maar.

Adela Niks laat maar. Vertel!

Johanna Dag... ik ga maar weer eens.

Adela Zeg op etterbuil.

Johanna Nou rustig maar.

Adela Alsjeblieft?

Johanna Genade lieve Arthur.

Adela Genade...

Johanna Lieve Arthur.

Adela Shit... genade lieve Arthur.

(Adela valt op haar knieën)

Johanna Oké, ik vertel het,
maar dan wil ik ook nog een kus.

(Adela kust Johanna met een vies gezicht)

Loop ik vanmiddag langs de bron

hoor ik ineens iemand roepen.
Hallo Arthur Som.
Hé wie?

Oh dag mevrouw.

Alles goed met je?
Ja mevrouw.
Het is jullie moeder.
Gadverdamme.
Ik dacht dat die dood was.
Ik wil wegrennen, maar
ze pakt m'n hand en aait me over m'n hoofd
zo lief, zo ontzettend lief
ik smelt helemaal.
Ik wist niet dat jullie
zo'n aardige moeder hadden.

Felice Tuurlijk.

Johanna Ze vraagt of ik iets voor haar wil doen.
Natuurlijk mevrouw.
Wil je deze jurk aan Adela geven
en zeggen dat ze er een man bij mag zoeken.
Ze hoeft niet meer voor Felice te zorgen,
de vervloekte jaren zijn voorbij.

Adela Ja zeg, wat denkt ze wel,
waar bemoeit dat mens zich mee.

Johanna Misschien maak jij wel een kans, Arthur,
zei ze nog.

Adela Nooit, wegwezen ellendeling.

Johanna Ik zal mijn dochters nooit meer zien,
ik verdwijn met Maria in de eeuwigheid.
Alles is goed zoals het is.
Ze aait me nog een keer over m'n hoofd
en dan loopt ze het water in.

(Johanna wil Adela over haar hoofd aaien)

Adela Weg, weg, weg, viezerik.

Johanna Jezus Adela wat doe je spastisch.
Arthur is toch best een leuke jongen.

Adela Als de vervloekte jaren voorbij zijn
kan ik vanaf nu zelf bepalen wat ik doe.

Johanna En dat is?

Adela Uh... weet ik veel,
dat zie ik nog wel.

(Felice pakt jurk af)

Felice Misschien wil ik wel trouwen.

Adela Geef hier die jurk, die is van mij.
Niet janken!
Wat doen we met Felice?

Johanna We doen niets met Felice.

Adela Ze heeft ons zusje vermoord.

Johanna Ze heeft ons zusje gered.
Ze heeft Maria gedood
om haar aan onze moeder terug te geven.
Felice heeft een heldendaad verricht.

Felice Uh?

Johanna Ze heeft de betovering verbroken,
en nu zijn ze samen dood,
mama en ons zusje.

Felice In de eeuwigheid.

Adela Ja...

Johanna Dood en gelukkig.

Adela Hoe weet je dat?

Johanna Dat zegt haar naam toch?

Adela Felice!

Felice Geluk.

Johanna Jij bent speciaal geboren
om mama geluk te brengen,
heb je altijd gezegd.

Felice Uh...ja.

Adela Ik zal mijn dochters nooit meer zien...

Johanna Alles is goed zoals het is.

Felice Eindelijk rust.
Yes!

Adela Wat zou de Hoog Edelachtbare hiervan vinden?

Johanna Die hoeft er niets van te vinden.
Ooit gehoord van de vergetelheidspreuk?

Adela Briljant idee.
We moeten alle sporen uitwissen.

Felice Waar is de ketting?
Kapot en...

weg!

(maakt een beweging met een bezem)

Adela De witte rozen...
weg!

(Ze veegt alle bloemen op een hoop)

Johanna Vuur... uit.

Adela Die jurk hou ik nog even.

Johanna Oké.

Adela Misschien wordt het nu tijd voor
de vergetelheidspreuk.
Ie, wie, waai, weg.

(Ze doen gedrieën de beweging)

Adela Nou zeg, lukt niet.
Nog een keer...
Ie, wie, waai...

(Ze doen nog een keer de beweging, geklungel)

Hè verdorie,
licht uit!

Amsterdam, 12 september 2000